

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

ČETVRTI ODJEL

ODLUKA

Aplikacija br. 7422/15
Haseda ŠKANDRO
protiv Bosne i Hercegovine

Evropski sud za ljudska prava (Četvrti odjel), zasijedajući dana 25.09.2018. godine kao odbor u slijedećem sastavu:

Carlo Ranzoni, *predsjednik*,

Faris Vehabović,

Péter Paczolay, *sudije*,

i Andrea Tamietti, *zamjenik registrara odjela*,

povodom navedene aplikacije podnesene dana 30.01.2015. godine, imajući u vidu izjašnjenje koje je dostavila tužena vlada, te odgovor koji je dostavila aplikantica,

nakon vijećanja, odlučio je kako slijedi:

ČINJENICE

1. Aplikantica, gđa Haseda Škandro, državljanica je Bosne i Hercegovine, rođena 1962. godine, živi u Donjem Vakufu. Pred Sudom ju je zastupala gđa H. Kapetan, advokat iz Travnika.

2. Vladu Bosne i Hercegovine („vlada“) zastupala je njena zastupnica, gđa B. Skalonjić.

A. Okolnosti slučaja

3. Činjenice ovog slučaja, kako su ih predočile strane u postupku, mogu se sažeti na slijedeći način.

1. Činjenice koje je prezentirala aplikantica

4. Dana 24.12.2009. godine Općinski sud u Bugojnu naredio je poslodavcu aplikantice, poduzeću koje proizvodi oružje i vojnu opremu, da

aplikantici isplati 3.957 konvertibilnih maraka (približno 2.020 eura) na ime neisplaćenih plaća. Presuda je postala pravomoćna 24.12.2009. godine.

5. Dana 14.02.2011. godine Općinski sud u Travniku odbio je zahtjev aplikantice za pokretanje stečajnog postupka jer je Federalno ministarstvo energije uskratilo svoju saglasnost (vidi tačku 11. dalje u tekstu). Prema tome, u skladu sa Zakonom o stečaju iz 2003. godine, Federacija Bosne i Hercegovine je postala odgovorna za dugove poslodavaca aplikantice (vidi tačku 11. dalje u tekstu).

6. Dana 11.10.2012. godine Općinski sud u Sarajevu donio je rješenje o izvršenju.

2. Dodatne informacije koje je dostavila vlada

7. Vlada nije osporila činjenice koje je prezentirala aplikantica. Međutim, u izjašnjenju od 16.01.2017. godine pružila je slijedeće dodatne informacije.

8. Dana 17.03.2015. godine (odluka br. AP 2892/13) Ustavni sud Bosne i Hercegovine („Ustavni sud“) utvrdio je povredu člana 6. stav 1. Konvencije i člana 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju u predmetu aplikantice i još 85 drugih predmeta, zbog produženog neizvršavanja pravomoćnih presuda donesenih u njihovu korist.

9. Dana 10.02.2016. godine, nakon prigovora Pravobraniteljstva Federacije Bosne i Hercegovine, a prije nego što je vlada dobila obavijest o predmetnoj aplikaciji (7.09.2016.), Općinski sud u Sarajevu poništio je rješenje o izvršenju od 11.10.2012. godine (vidi stav 6. u tekstu gore) i obustavio izvršni postupak.

10. Aplikantica se žalila na tu odluku Kantonalnom sudu u Sarajevu. U vrijeme posljednjih informacija kojima Sud raspolaže (od 5.04.2017. godine), ovaj postupak je još uvijek bio u toku.

B. Relevantno domaće pravo

11. Član 5. Zakona o stečajnom postupku iz 2003. godine (SN FBiH, br. 29/03, 32/04, 42/06 i 4/17), propisuje da se naredba o stečaju protiv proizvođača oružja i vojne opreme može donijeti samo uz saglasnost Ministarstva energije. Ako Ministarstvo uskrati saglasnost, Federacija Bosne i Hercegovine postaje odgovorna za dugove poduzeća.

PRITUŽBA

12. Aplikantica se žali prema članu 6. Konvencije i članu 1. Protokola br. 1. uz Konvenciju zbog neizvršavanja rješenja od 11.10.2012. godine.

PRAVO

13. Vlada tvrdi da aplikaciju treba odbaciti kao preuranjenu budući da je rješenje o izvršenju poništeno, a žalbeni postupak pred Kantonalnim sudom u Sarajevu još uvijek je u toku (vidi tačke 9. i 10. gore u tekstu).

14. Aplikantica nije osporila činjenice koje je prezentirala vlada.

15. Sud ne smatra potrebnim odlučiti o prigovoru vlade budući da je aplikacija u svakom slučaju nedopuštena iz sljedećih razloga.

16. Sud podsjeća da su prema pravilu 47. stav 7. Pravila Suda aplikanti dužni obavještavati Sud o svim okolnostima od značaja za aplikaciju. Aplikacija se može odbaciti kao zloupotreba prava prema članu 35. stav 3. Konvencije ako se utvrdi da je (a) svjesno zasnovana na neistinitim činjenicama i lažnim izjavama (vidi *Drijfhout protiv Holandije* (odl.), br. 51721/09, tačka 29., 22.02.2011.), ili (b) da su značajne informacije i dokumenti namjerno uskraćeni, bilo da su bili poznati od početka (vidi *Puusep protiv Estonije* (odl.), br. 67648/10, tačka 32., 7.01.2014.) ili da je došlo do značajnog novog razvoja događaja za vrijeme postupka (vidi *Komatinović protiv Srbije* (odl.), br. 75381/10, 29.01.2013.).

17. Nepotpune, te samim tim, obmanjujuće informacije mogu također predstavljati zloupotrebu prava na podnošenje aplikacije, naročito ako se te informacije tiču same suštine predmeta, a nije dato dostatno objašnjenje za propust da se ona saopći (vidi, na primjer, *Gross protiv Švicarske* [VV], br. 67810/10, tačka 28., ESLJP 2014). Konačno, zadatak Suda, tijela osnovanog prema Konvenciji za osiguranje poštovanja obaveza koje su Visoke ugovorne strane preuzele u pogledu Konvencije, ne može biti da se bavi nizom neosnovanih i raspravljajućih pritužbi kojima se stvara bespotreban posao koji je nespojiv s njegovim stvarnim funkcijama (vidi *Petrović protiv Srbije* (odl.), br. 56551/11 i 10 drugih, 18.10.2011.).

18. Vraćajući se predmetnom slučaju, Sud zapaža da se aplikantica u svojoj aplikaciji žalila zbog neizvršavanja rješenja od 11.10.2012. godine koje je poništeno 10.02.2016. godine, prije nego što je vlada obaviještena o aplikaciji (vidi tačku 9. gore u tekstu). Aplikantica i njena zastupnica nisu o tome obavijestile Sud, niti su pružile bilo kakvo objašnjenje za taj propust. Zbog toga Sud nije bio upoznat s tom činjenicom sve do 16.01.2017. godine kada je pomenuta u izjašnjenju vlade (vidi tačke 7. i 9. gore u tekstu).

19. Imajući u vidu da su se uskraćene informacije odnosile na samu suštinu ove aplikacije, Sud zaključuje da je takvo ponašanje bilo suprotno svrsi prava na podnošenje pojedinačne aplikacije kako to propisuje član 34. Konvencije, te da je u značajnoj mjeri ometalo odgovarajući rad Suda. Nadalje, advokati moraju razumjeti da, uzimajući u obzir dužnost Suda da ispituje navode o povredama ljudskih prava, oni moraju pokazati visok stepen profesionalne razboritosti i sadržajne saradnje sa Sudom na način da ga poštede od podnošenja neopravdanih pritužbi, te da se i prije pokretanja postupka, kao i nakon toga, moraju savjesno upoznatiti sa svim detaljima

predmeta, pažljivo se pridržavati svih relevantnih pravila postupka, te isto zahtijevati i od svojih klijenata. U suprotnom, zloupotreba resursa Suda, bilo svjesno ili kao posljedica nemara, može narušiti vjerodostojnost rada advokata u očima Suda i čak, ukoliko se to dešava sistematski, može dovesti do izricanja zabrane zastupanja pojedinim advokatima u skladu s pravilom 36. tačka 4.(b) Pravila Suda (vidi *Stevančević protiv Bosne i Hercegovine* (odl.), br. 67618/09, tačka 29., 10.01.2017).

20. U svjetlu navedenog, Sud smatra da predmetna aplikacija predstavlja zloupotrebu prava na podnošenje pojedinačne aplikacije u smislu člana 35. stav 3. (a) *in fine* Konvencije. Stoga se mora odbaciti u skladu sa članom 35. stavovi 3. (a) i 4. Konvencije.

Iz navedenih razloga Sud jednoglasno,

Proglašava aplikaciju nedopuštenom.

Sačinjeno na engleskom jeziku i dostavljeno u pisanoj formi dana 18.10.2018. godine.

Andrea Tamietti
zamjenik registrara

Carlo Ranzoni
predsjednik